

Sygn. akt: I C 953/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda R. S. kwotę 1.953,25 zł (tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt trzy zł 25/100 gr) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

od kwoty 1.500 zł od dnia 24 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty,

od kwoty 453,25 zł od dnia 25 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.142,63 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 953/17

UZASADNIENIE

Powód R. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 1953,25 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

od kwoty 1500 zł od dnia 24.12.2016 r. do dnia zapłaty,

od kwoty 453,25 zł od dnia 25.04.2017 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Roszczenie swoje uzasadnił tym, że w dniu 18.11.2016 r. w D. doszło do uszkodzenia pojazdu stanowiącego własność powoda marki T. (...) nr rej. (...). Odcinek drogi, na którym doszło do zdarzenia, remontowany był przez przedsiębiorcę, który miał zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za wyrządzone szkody. W skutek nienależytego zabezpieczenia znaku drogowego, doszło do jego przewrócenia na samochód powoda, co doprowadziło do jego uszkodzenia.

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił kwotę odszkodowania na 2.452,92 zł. Od kwoty tej odjęto kwotę 1.000 zł tytułem franszyzy redukcyjnej i pozwany wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę 1452,92 zł.

Powód kwestionuje wysokość ustalonego odszkodowania. Zlecił sporządzenie prywatnej ekspertyzy. Zgodnie z tą ekspertyzą koszt naprawy winien wynieść 7.179,15 zł. Do sumy tej należy doliczyć 50% stawki podatku VAT.

Powód poniósł koszty sporządzenia prywatnej ekspertyzy w kwocie 453,25 zł (406,50 +50% VAT), albowiem nie posiada wiadomości z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych.

Pismem z dnia 9.03.2017 r. powód wezwała pozwanego do zapłaty tej kwoty. Pozwany w dniu 24.04.2017 r. wypłacił powodowi dodatkowo kwotę 3.604,71 zł.

Na dochodzoną kwotę składa się kwota 1.500 zł tytułem części odszkodowania, kwota 453,25 zł tytułem kosztów sporządzenia ekspertyzy.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i orzeczenie o kosztach procesu. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności. W toku postępowania likwidacyjnego powód został poinformowany o możliwości uzyskania rabatu na zakup części i materiałów lakierniczych. Z tych też względów wysokość kosztów naprawy ustalona przez pozwanego jest prawidłowa. Pozwany zakwestionował koszty naprawy przedstawione w sporządzonej przez powoda prywatnej kalkulacji jako zawyżone i zasadność roszczenia o zwrot kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.11.2016 r. w D. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku, którego uszkodzeniu uległ samochód stanowiący własność powoda, marki T. (...) nr rej. (...). W skutek nienależytego zabezpieczenia znaku drogowego, doszło do jego przewrócenia na samochód powoda, co doprowadziło do jego uszkodzenia. Do zdarzenia doszło na odcinku drogi, remontowany przez przedsiębiorcę, które miało zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za wyrządzone szkody. (dowód: notatka k. 7)

Powód zgłosił do ubezpieczyciela sprawy, szkodę w pojeździe. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił odszkodowanie za szkody w pojeździe na kwotę 2.452,92 zł. Od kwoty tej odjął kwotę 1.000 zł tytułem franszyzy redukcyjnej i wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę 1452,92 zł. (dowód: pismo k. 15)

Powód nie zgodził się z ustaloną wysokością odszkodowania. Zlecił sporządzenie prywatnej ekspertyzy. Zgodnie z tą ekspertyzą koszt naprawy winien wynieść 7.179,15 zł netto. Powód poniósł koszty sporządzenia prywatnej ekspertyzy w kwocie 453,25 zł. (dowód: ekspertyza k.16-25, faktura k. 26)

Następnie pismem z dnia 9.03.2017 r. powód wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5.934,39 zł, w tym kwoty 5.481,14 zł tytułem odszkodowania i kwoty 453,25 zł tytułem kosztów ekspertyzy prywatnej. Pozwany w dniu 24.04.2017 r. wypłacił powodowi dodatkowo tytułem odszkodowania kwotę 3.604,71 zł. (dowód: pismo k. 28)

Koszt naprawy uszkodzeń powstałych w samochodzie powoda w wyniku zdarzenia z dnia 18.11.2016 r., przy zastosowaniu części zamiennych z indeksem O, tj. części oznakowanych znakiem towarowym producenta pojazdu, przy zastosowaniu stawek za roboczogodziny mieszczących się w przedziale stawek rynkowych stosowanych przez przeciętne warsztaty rzemieślnicze, tj. stawki w wysokości 120 zł netto, wyniesie 7058,84 zł netto/8682,38 zł brutto. (dowód: pisemna opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej M. W. k.90-108, k.129-131)

Ponadto powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt szkody k. 147

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za szkodę powstałą w samochodzie marki T. (...) nr rej. (...) w wyniku zdarzenia która miała miejsce w dniu 18.11.2016 r., ani zakresu uszkodzeń powstałych w samochodzie w wyniku tego zdarzenia.

Kwestią sporna między stronami była wysokość należnego odszkodowania. W toku postępowania likwidacyjnego tytułem odszkodowania została wypłacona powodowi, od ubezpieczyciela kwotę 5.057,63 zł, od sprawcy szkody kwotę 1.000 zł, co jest okolicznością bezsporną między stronami.

Opierając się na wiarygodnych pisemnych opiniach biegłego M. W., sąd przyjął że koszt naprawy pojazdu powoda, przy zastosowaniu części zamiennych z indeksem O, tj. części oznakowanych znakiem towarowym producenta pojazdu, przy zastosowaniu stawek za roboczogodziny mieszczących się w przedziale stawek rynkowych stosowanych przez przeciętne warsztaty rzemieślnicze, tj. stawki w wysokości 120 zł netto, wyniesie 7058,84 zł netto/8682,38 zł brutto. Biegły stwierdził, że sprawdził dostępność części z indeksem jakościowym (...), tj. części oznakowane znakiem towarowym producenta części, w programie E. M. i ustalił, że takie części w nim nie występują. Biegły przedstawił w tabeli zamieszczonej w opinii podstawowej, stawki za roboczogodziny stosowana przez warsztaty rzemieślnicze zajmujące się naprawami blacharsko lakierniczymi mające możliwości techniczne do wykonania tego rodzaju prac. Wyjaśnił, że w oparciu o te dane przyjął, stawkę na poziomie 120 zł netto.

Sąd podzielił opinię biegłego, gdyż stanowią one przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Biegły w sposób przekonujący wyjaśnił w jaki sposób doszedł do prezentowanych przez siebie wniosków. Pozwany nie przedstawił dowodów podważających wiarygodność opinii pisemnych biegłego. Z tych też względów, mając na uwadze wnioski płynące z opinii biegłego, sąd nie podzielił stanowiska pozwanego by przy wyliczeniu odszkodowania zastosować stawki za roboczogodzinę na poziomie 95 zł.

W ocenie sądu niezasadnym jest zastosowanie, przy ustalaniu wysokości należnego powodowi odszkodowania, tak jak wnosi pozwany, rabatu na materiały lakiernicze w wysokości 40 % oraz na części w wysokości 24 %

Istotne znaczenie dla ustalenia zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego (a co za tym idzie jego ubezpieczyciela) ma treść art. 361 k.c., który wyraża zasadę pełnej odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę, nakładając na sprawcę szkody obowiązek naprawienia szkody w całości. Oznacza to, że jeżeli nic innego nie wynika z przepisy ustawy ani z umowy między stronami, poszkodowany powinien uzyskać naprawienie szkody w pełnej wysokości. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27.09.2016 r. IACa 613/16) Wskazane zaś przez pozwanego rabaty na materiały lakiernicze, czy części zamienne nie wynikają ani z przepisy ustawy ani z umowy zawartej przez strony, jest to jedynie deklaracja pozwanego, która nie ma oparcia w dowodach. Z tych też względów Sąd ich nie zastosował.

Ponieważ, jak przyjmuje się w orzecznictwie, że obowiązek naprawienia szkody, powstaje już z chwilą jej wyrządzenia. Obowiązek ten nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu, czy w ogóle zamierza dokonać takiej naprawy w przyszłości. Dla powstania odpowiedzialności ubezpieczyciela istotne znaczenia ma sam fakt powstania szkody, a nie fakt naprawienia samochodu. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.03.2018 r. sygn.. akt II CNP 32/17) Z tych względów sąd pominął wniosek pozwanego o przesłuchanie powoda na okoliczności wskazane w odpowiedzi na pozew, gdyż nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu przy przyjęciu stawki VAT 50% wynosi 7870,61 zł. Zatem pozostałe należne powodowi odszkodowanie, po odjęciu wypłaconych kwot 6.057,63 zł winno wynieść 1.812,98 zł. Ponieważ powód dochodzi jedynie kwoty 1.500 zł tytułem odszkodowania jego powództwo w tej części zasługuje na uwzględnienie. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc, art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 1500 zł od dnia 24 grudnia 2016 r., ponieważ pozwany pozostawał w opóźnieniu, jeśli chodzi o spełnienie tego świadczenia.

W ocenie sądu zasługuje na uwzględnienie żądanie powoda zasadzenie kosztów ekspertyzy prywatnej. Koszty te należy uznać za pozostające w normalnym związku przyczynowy między tym wydatkiem a wypadkiem oraz poniesienie tych kosztów było obiektywnie uzasadnione i konieczne. Przyczyniło się do określenia przez powoda żądanej kwoty tytułem odszkodowania. Z przedstawionych przez powoda dowodów wynika, że koszty te wyniosły 406, 50 zł netto + 50% stawki podatku VAT, tj. 46,75 zł, łącznie zatem 553,25 zł. Powód wezwał pozwanego o zapłatę tych kosztów w piśmie z dnia 9.03.2017 r., w terminie do 21.04.2017 r. Do wezwania pozwany ustosunkowała się w piśmie z dnia 24.04.2017 r. Odsetki od tej kwoty zasadnie należą się powodowi od dnia 25.04.2017 r. na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

W tym stanie rzeczy na mocy art.805, art.817 k.c., art.361 k.c. art.359 k.c. orzeczono jak w sentencji.

Ponieważ żądanie powoda zostało uwzględnione w całości, sąd na podstawie art. 98 k.p.c. wyłożył na pozwanego obowiązek zwrotu powodowi całości wyłożonych przez niego kosztów procesu, zgodnie ze złożonym spisem. (k.157)